

Pécsett a helyzet változatlan

A Pécsi Szimfonikus Zenekarnál öt évre ismét Szkladányi Pétert nevezték ki az intézmény igazgatójává. Ebből az alkalomból kértünk tőle rövid interjút:

– *Érzése szerint mennyire játszottak szerepet a választás-újraválasztás során a gazdasági illetve a szakmai szempontok?*

– Nem tartom magam gazdasági szakembernek, de hiszen nem is erre szerződtem még 1984-ben; ezért a zenekarnak külön gazdasági vezetője van. Az idők során azonban vitathatatlanul meg kellett tanulni ezt is, hiszen a bel- és külföldi partnereinkkel az előjátékos műsorok kivül rögtön szóba kerülnek anyagi kérdések is. Számomra azonban a zenekarban felmerülő minden kérdés legyen az gazdasági, irányítási vagy akár fegyelmző jellegű, alapvetően művészeti fogantatású és a jobb produkciók érdekében történik. Ezen nem szeretnék változtatni az elkövetkező újabb ötéves ciklusban sem. A világ folyamatosan elanyagiasodik, és a zenekari művészeknek is kell fizetni a fűtést, a világitást, gyermeknevelés költségeit. Nem szabad tehát idealistáknak lennünk, de azért meg kell őrizni az ideáinkat. A bennünket egyre jobban körülvevő „kulturális” szennyáradatban állandóan és büszkén kell hirdetnünk az alapvető zenei értékeket. Orfeusz szerepe sosem volt annyira aktuális, mint éppen ma...

– *Kikkel kellett programot és elképzeléseket egyeztetnie? Mi az, ami – a visszajelzések alapján – meggyőzte az illetékeseket arról, hogy amit eddig tett, helyénvaló volt?*

Leginkább magammal kellett egyeztetnem, már a pályázatom írása közben. A kiíró Önkormányzat azonban azt véleményezte a Nemzeti Örökség Minisztériumával, a Magyar Zenei Tanáccsal, a Magyar Szimfonikus Zenekarok Szövetségével, a Zeneművészek és Táncművészek

Szakszervezetével és természetesen a zenekarunkban lévő Közalkalmazotti Tanáccsal és Szakszervezeti Bizottsággal. A zenekar szavazott is a pályázatomról és a többség mellette állt. Ma természetesen nem lehet 99,99%-ra számítani, és ez így is van rendjén. A Kulturális Bizottság javaslata után Pécs Megyei Jogú Város Közgyűlésének valamennyi tagja rám szavazott – ez meg így van rendjén. Ebben a 100%-os voksolásban a zenekar bel- és külföldi sikereinek, számos CD-felvételünknek pozitív értékelését látom. Pécs városa tehát büszke ránk és véleményük szerint ezt az utat kell folytatni újra a vezetéssel. Nem szabad azonban elfeledkeznünk Howard Williams, Nicolas Pasquet és újra Williams vezető karmesteri, zenekarépítő tevékenységéről.

– *Mennyiben kell változtatni eddigi stratégiáján?*

Ezt a mesterséget lehet tanulni, de nem szeretnék igazi bürokratává válni. Zenekari művészként, fuvolásként lettem igazgató és ma is – ha ritkábban is – játszom kollégáimmal a zenekarban. Hiszek abban, hogy diktatórikus eszközök nélkül, a jó ügyek érdekében emberi szóval lehet vezetni, számítva az idősebb kollégák tapasztalataira és a fiatalok lelkesedésére. Ezt szolgálja a Közalkalmazotti Tanács újraválasztása is, amelyben a kibővített testület művészeti kérdésekkel is foglalkozik majd. Sokat várok ettől. Meg kell őriznünk az eddig kivívott jó hírnevünket és odaadással kell szolgálnunk választott mesterségünket – a szépnek állandó bizonyítását. Többet kell azonban foglalkozni a marketinggel. Nem akarok változtatni tehát a stratégi-

án, hanem hatékonyabban szeretnék dolgozni és dolgoztatni.

– *Kikkel kellett többet „harcolnia” eddig: a zenekarral vagy a fenntartóval?*

– A kérdést én másképp fogalmaznám meg. Együtt kell küzdenünk; a küzdelemben nem maradhat egyedül az igazgató, mert ha ez történik, le kell mondania. Kérdés mind a kollégák, mind a fenntartó felé az alaptevékenységünk megfelelő színvonalú ellátása.

– *Megtétele szerint előreláthatólag nyert, veszített vagy változatlan helyzetben maradt a zenekar az új pécsi önkormányzattal?*

Voltak – a város általános anyagi helyzetéből adódó – anyagi természetű vitáink az előző önkormányzattal. Ugyanakkor abban a ciklusban érdemeltük ki Pécs Város „Pro Communitate” díját, a Baranya Megyei Közgyűlés Művészeti díját, a Lajtha László Alapítvány díját és a Bartók Béla – Pásztor Ditta Díjat. Az anyagi nehézségek időnként elszántá teszik az embert. Kérdésre tehát még korai a válasz. Fontos posztokat, mint amilyen például a kultúrával foglalkozó alpolgármester, vagy a Kulturális Bizottság elnöke, változatlanul ugyanazok az emberek töltenek be és ez jó. Nagy tervünk, a Kodály Zoltán nevű új hangversenyterem fel- vagy átépítése továbbra is napirenden van. A költségvetés most készül, bizonyára lesznek nehéz viták, de szeretném azt mondani a következő interjúban, hogy a Pécsi Szimfonikus Zenekar nyert az új pécsi önkormányzat létrejöttével...

Toth Anna

1999. január 9-én Tokióban ismét színpadra lép a legendás „3 Tenor”, Placido Domingo, Luciano Pavarotti és Jose Carreras, és ezúttal – e produkció kezdete óta először – egy magyar zenekar, a MÁV Szimfonikus Zenekar kíséri őket James Levin vezényletével.

A MÁV Szimfonikus Zenekart Rudas Tibor, Pavarotti Amerikában élő, magyar származású producere, a „3 Tenor” koncertek elindítója kérte fel a hangversenyre. A kapcsolat a MÁV Szimfonikus Zenekar és Rudas Tibor irodája, a Rudas Theatrical Organization között több, mint egy éve kezdődött, amikor 1997 nyarán a „3 Tenor” mintájára létrehozott „3 Szoprán” európai turnéján a MÁV Szimfonikus Zenekar kísérte Kathleen Cassello-t, Kallen Esperian-t és Cynthia Lawrence-t. 1998 júliusában ezt a produkciót a németországi Aschaffenburgban nagy sikerrel ismételték meg. Luciano Pavarotti ez év május 3-dikai lyoni szólóhangversenyén is a MÁV Szimfonikus Zenekar adta a zenekari kíséretet a világhírű művészeknek.